

Variant Delta

Del 21 de gener al 27
de febrer de 2022

Variant Delta

Aquest projecte s'emmarca en la residència artística al Delta de l'Ebre, una convocatòria anual que fan, conjuntament, Lo Pati, Centre d'Art de les Terres de l'Ebre i el Bòlit, Centre d'Art Contemporani de Girona. Mireia Ferron va ser la guanyadora de la residència del 2020, Irena Visa de la del 2021. Les pràctiques de les dues artistes tenen poc en comú, però les experiències que van fer de la residència són variacions sobre un mateix tema. Les dues artistes indiquen que la vida al Delta no és una vida fàcilment perceptible a l'ull i que només és detectable a partir de sospites.

«Qualsevol entesa entre la vostra espècie
i esta natura callada potser va ser només una il·lusió.»
Joan Todó, *Guia sentimental del Delta de l'Ebre* (2018)

Domesticar l'espai

Tant Ferron com Visa van ser residents al nucli urbà de Balada, a l'espai de residència que rep el nom de Baladre, a les Terres de l'Ebre. El baladre és una planta tòxica, molt comuna a algunes ciutats de la costa i a les autopistes o a les carreteres nacionals per separar carrils. El paratge natural de la zona de l'Ebre és idíl·lic i si una s'hi vol perdre a la manera de Thoreau, aquí hi pot trobar la seva cabana. Però el tàndem natura-cultura, que Dona Haraway concentra en un sol concepte, de vegades subratlla la seva escissió. Ferron va passar per la residència el 2020 i Visa hi va estar el novembre passat. El seguit d'objectes que s'exposen són el resultat d'intentar fer possible i sostenible la vida a l'espai aïllat de la residència. Aquesta necessitat de «domesticar» el lloc va portar les dues artistes a reflexionar sobre quins són els mínims subjectius per passar d'un refugi enmig d'un entorn natural a un espai habitable, i quins són els nostres límits de mancances materials per dur una vida còmoda. Com d'important és una bombeta o una tassa? La compra d'aquests elements ha permès poder habitar i utilitzar un espai, que d'entrada es presentava difícil per a la vida quotidiana. Aquests objectes romanen transitòriament aquí i tornaran al seu lloc natural, a la residència de Baladre, quan s'acabi l'exposició.

Espècie introduïda

La fotografia ha estat l'eina creativa principal de Mireia Ferron. Els seus projectes obliguen l'ull a aturar-se davant d'imatges que tendeixen a la veladura d'una realitat física. Les seves imatges són properes a una abstracció formal dels cossos i la matèria, en què la llum pren un paper protagonista conceptualment. Les seves fotografies presenten una composició de caràcter cinètic, com si les coses estiguessin en un fràgil equilibri, com si tot anés fugint mil·límetre a mil·límetre de forma lenta però imparabile, ja sigui per l'efecte del contrast lumínic dels volums que ocupen l'espai o per la forma que tenen els elements dins del quadre. Ferron, a quasi tots els projectes, posa en diàleg les imatges entre elles, silenciosament, a partir del muntatge.

Una narrativa visual pròxima al ritme d'un corrent fluvial. En relació amb el projecte a Lo Pati, a Ferron li interessava endinsar-se en l'accident geològic d'un delta, aquell que es mostra des del sediment, el fang de llim i l'argila, aquell que —segons les seves paraules— fa que la mirada deixi d'estar en l'horitzó i caigui a terra. Segons Ferron, la vida animal al Delta no sempre és perceptible des de les evidències òptiques, sinó principalment a partir d'indicis sonors i la disrupció en un ritme constant. El que passa quan l'humà hi passa: la vida fuig. Hi és, però s'escapa de la mirada. I és que la mirada, com diu Ferron, hi és intrusa.

Ha plogut o han regat

Irena Visa, filla de fotògraf, va començar indagant la relació entre la memòria, la imaginació i les imatges, tant les que han quedat enregistrades mecànicament o digitalment, com aquelles imatges mentals que la gent es fa per evocar els records. Visa ha passat d'analitzar aquestes relacions dissonants a reflexionar sobre altres tipus de dissonàncies, com les que es donen gràcies al llenguatge a través de la teoria triàdica del signe, sobretot la que ens ha arribat per mitjà de Charles S. Peirce. La tensió que un *signe* (sigui un símbol, una icona o un indicatiu) manté amb el seu *referent* és tan sospitosa com la que mantenen un record i la seva experiència. Ja ho deia el filòsof Henri Bergson quan es preguntava allò de qui sap si el record del dolor fou dolor en el moment de produir-se. El mateix podríem dir del plaer. En aquest projecte, Visa proposa, segons les seves pròpies paraules: «Una deslocalització d'indicis, de signes, en l'entorn natural que fan que les hipòtesis sobre el seu origen es desdoblin. Així, un terra moll pot ser un indicatiu de pluja però també pot ser un senyal que han regat. A les deu imatges documentals que conformen aquesta exposició s'hi poden veure accions fetes des de 2013 entre el Pla de l'Estany, Barcelona i les Terres de l'Ebre, així com dues accions fetes expressament per a l'interior de la sala del Bòlit_LaRambla: una marca a la paret que no correspon a cap moble i un pilonet de serradures per a una gotera inexistent».

Mireia Ferron (Malgrat de Mar, 1988)

Fotògrafa. Llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona. Especialitzada en tècniques i processos analògics, des de 2010 es dedica a la investigació i exploració del llenguatge fotogràfic. Mitjançant l'experimentació i el tractament de la imatge troba el marc constructiu propici per teixir una narrativa visual que versa sobre la realitat tangible, l'abstracció sensorial i el pensament propi. Un assaig sobre la relació de forma i contingut que li permet traslladar els motius d'interès a una escena més enllà del relat físic i construir una imatge que parteix de la poètica. Participa en l'activitat natural del sector involucrada en el desenvolupament de projectes així com fa residències de creació, exposicions i participa en diferents beques artístiques. Compagina la seva activitat professional amb l'educació i mediació cultural. Des de 2017 forma part de l'equip educatiu del Museu del Cinema de Girona, on imparteix tallers relacionats amb la història de la imatge. Alhora porta a terme tallers sobre diferents processos fotogràfics en diversos centres i espais culturals.

Irena Visa (Banyoles, 1985)

Llicenciada en Comunicació Audiovisual per la Universitat Pompeu Fabra. Ha estudiat Arts Aplicades a l'Escultura a l'Escola Llotja i ha cursat el Màster en Producció i Recerca Artística de la Universitat de Barcelona en la línia d'investigació. Els seus treballs s'han pogut veure a la Fundació Miró, a l'Espai Bòlit, a la Galeria dels Àngels, al Centre d'Art Santa Mònica, al MAC Mataró, al festival GREC o la Casa de Cultura de Girona, entre d'altres. Ha rebut beques de creació de Sala d'Art Jove i de la Fundació Guasch Coranty i ha estat finalista als premis Miquel Casablanca 2020. Els seus últims projectes, *Ferveure* (2019), *Això no és res* (2020) i *Res a veure* (2021), formen part d'una trilogia de treballs que reflexionen sobre els processos de legitimació de l'arqueologia i el seu paral·lelisme amb l'art contemporani. Actualment és artista resident al Centre d'Art Santa Mònica, de Barcelona.

Activitats

Visita comentada a l'exposició a càrrec de les artistes

Dissabte 5 de febrer a les 12h Bòlit_LaRambla

Proposta comissarial

Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona

Text

Mireia Ferron, Ingrid Guardiola, Irena Visa

Agraïments

Als alumnes de l'Escola d'Art i Disseny ESARDI, d'Amposta:

Layla Aidy, Éfran Bertomeu, Elisabeth Caballé, Sílvia Calsina, Laura Castro, Ariadna Cornelles, Mireia Gestí, Laura Guzmán, Xavier Lletí, Alba Miguel, Tània Monsalve, Aina Pozo, Paula Reverté, Carolina Roman, Maria Solà, Dylan Valera, Ouassim Tagani i les professores Gemma Mauri i Carme Pons; a l'Associació Cultural La Volta i a Rita Andreu.

Equip

Ingrid Guardiola, Farners Cabra, Núria Gascons,

Diana Sans i Consol Vilà

Disseny gràfic

Adrià Pell

Muntatge

Xavi Torrent i Quim Gironella

Bòlit_LaRambla

Rambla de la Llibertat, 1 / 17004 Girona

De dilluns a divendres de 9 a 19h

Dissabtes de 9 a 14h i de 15 a 19h

Diumenges i festius de 9 a 14h

BÒLIT, CENTRE D'ART CONTEMPORANI. GIRONA

info@bolit.cat / 972427627 / www.bolit.cat

DL Gi 17-2022

Organitza:

Col·labora:

Amb el suport de:

Patrocinat per:

